

EU's regionalstøtte gør de rige rigere og de fattige fattigere

Børsen den 9 december 2021

De senere år er over en tredjedel af EU's budget blevet brugt på regionalstøtte og -udvikling.

Det officielle formål med pengene er at hjælpe EU's fattige regioner og forhåbentlig løfte de fattigste medborgeres levestandard.

Støtten er således meget lig den danske kommunale udligning - og lige så politiseret.

Ligesom den danske udligning har det længe været usikkert, hvad den faktisk gør. Ny forskning, der gør brug af data fra flere millioner europæere, kan nu afsløre, hvilke grupper i samfundet der reelt får gavn af pengene.

Valentin Lang, der er juniorprofessor på universitetet i Mannheim og en af stedets unge stjerner, har sammen med sine kolleger Nils Redeker (Hertie, Berlin) og Daniel Bischof (Aarhus Universitet) undersøgt, hvilke job midlerne skaber, og hvem der rent faktisk får gavn af pengene.

Tidligere forskning har bekræftet, at pengene typisk går til fattigere regioner, om end ikke specielt præcist. Det nye i de tre tyskeres studie er, at de i stedet for at se på en hel regions indkomstudvikling dykker ned i data fra de enkelte borgere.

Den særlige approach betyder, at de kan spore hvilke befolkningsgrupper, der de facto modtager midlerne. Lang og hans kolleger finder meget klart, at EU's regionalmidler gavner den rige halvdel af befolkningen i de regioner, der modtager den. Det gælder særligt de rigeste 30 pct. i modtagerregionerne, mens den fattigste tiendedel decideret ser ud til at blive fattigere.

Uanset at pengene i et vist omfang udligner europæiske regioner imellem, skaber de dermed ulighed internt i regionerne.

Ser man specifikt på folks uddannelse, er det ikke ufaglærte eller lavtuddannede borgere i fattige regioner, der får muligheder af regionalstøtten.

De borgere, der økonomisk får noget positivt ud af støtten, skal findes blandt de bedre uddannede, og således også blandt dem der allerede er bedre stillet.

Omfordeles der? Det er heller ikke tilfældet, at midlerne bliver brugt på en tydeligt produktiv måde. De tre økonomer kan skaffe information om, hvilke formål pengene støtter, ved at spore hvilke job der skabes.

Her viser deres studie, at de fleste arbejdspladser, der skabes af regionalstøtten, primært er i den offentlige sektor og sekundært i serviceerhverv og byggeri.

Studiet viser derfor et mønster, der også kendes fra ulandsbistand: Midlerne bruges på forbrug, og særligt offentligt forbrug, og ikke på produktive investeringer.

Mange borgere i de lande, der netto betaler mest til EU - p. t. Holland, Danmark, Tyskland, Sverige - er fattigere end de mennesker i syd og øst, der i sidste ende har gavn af de europæiske regionalmidler.

Konklusionen i den tyske forskning minder således mest om det, økonomen Peter Bauer engang sagde om ulandsbistand: at det er " omfordeling fra fattige mennesker i rige lande til rige mennesker i fattige lande."

Christian Bjørnskov